

[Melchior]

Må jeg, fordi jeg forsøgte det lige før, med formandens tilladelse lige komme med en bemærkning om det stillede dagsordensforslag. Det er jo en interessant fremgangsmåde, at vi nu får afværgedagsordenen før den egentlige, angribende dagsorden. Jeg er fuld af forundring over, at mit parti ikke er blevet opfordret til at være med til at fremsætte denne dagsorden, da de, der har stillet den, ganske nøjagtigt ved, at den dækker også mit partis standpunkt. Jeg behøver ikke frekventere min gruppe for at meddele tinget, at vi naturligvis kan stemme for denne dagsorden. Så kan vi jo tage det øvrige lille opgør inde bag gardinerne.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan takke for de svar, finansministeren gav på nogle af de stillede kommentarer og spørgsmål, og jeg er specielt glad for, at finansministeren endnu en gang har præciseret, at hr. Bonnerup Nielsens udtalelser på det omtalte samarbejdsudvalgsmøde ikke skal opfattes som en instruks for de ansatte i administrationsdepartementet.

På denne baggrund må jeg imidlertid ligesom hr. Bernhard Baunsgaard efterlyse finansministerens uddybning af bemærkningerne om loyalitetsproblemet. Jeg er faktisk lidt enig med hr. Melchior i, at der er vældig mange ord i denne debat, som vi måske lægger nogle forskellige vurderinger og meninger ind i, og jeg var egentlig godt tilfreds, da hr. Bernhard Baunsgaard sagde til finansministeren, at det måske var en god idé ikke at svare på det spørgsmål i dag, men vente og se, til vi får det responsum. Lad os så tage debatten op igen om, hvad vi mener med disse begreber.

Mens jeg sidder og egentlig er godt tilfreds med det, kommer hr. Camre altså med et dagsordensforslag. Jeg skal nu råde min gruppe med hensyn til, om de skal stemme for eller imod eller sige: stemmer ikke. Sådan som jeg har opfattet finansministerens redegørelse i dag, sådan som jeg har den på tryk, og sådan som jeg har hørt den, er der stadig væk så mange uafklarede spørgsmål for mig på side 6, at jeg vil have meget svært ved at råde min gruppe til at stemme for den. Det er hele spørgsmålet om forholdet mellem dem, der har magten, og dem, der skal regeres over.

Jeg skal prøve at citere noget af det, finansministeren siger i sin redegørelse. Finansministeren siger, at det er nødvendigt, at den offentlige administration kan fungere effektivt, hvilket i visse situationer kan tænkes at blive forhindret af det forhold, at offentligt ansatte fremsætter offentlig kritik af deres foresatte eller modarbejder disses afgørelser. Jeg vil aldrig nogen sinde sætte et systems effektive funktioner over menneskers sikkerhed og menneskers krav på oplysning, information og rettigheder. Det er vel ikke et spørgsmål om system for systemets skyld. Ethvert system – og især et system, der kalder sig demokratisk – har brug for systemkritik, og det er for mig noget af det allervigtigste at få sikret denne systemkritik, retten til at komme til orde. Derfor bliver jeg lidt bekymret for en sådan sætning, og derfor ville jeg gerne have ventet med at skulle stemme, for jeg tror ikke, jeg kan stemme for denne redegørelse, sådan som den ligger. Det er det ene eksempel på, at jeg ikke kan gå ind for redegørelsen.

Det andet er det, finansministeren siger lidt senere, hvor han siger, at der for ansatte »i visse stillinger« er en tradition for en loyalitetsbegrundet forpligtelse til at udvise tilbageholdenhed med hensyn til at offentliggøre personlige synspunkter om verserende sager. Vi har i meget ringe grad fået den personkreds afgrænset. Hr. Bernhard Baunsgaard har forsøgt at afgrænse personkredsen til kun at være departementschefer og kommunaldirektører. Men vi har ikke i debatten i øvrigt fået afgrænset den personkreds. Og sådan som ordene står her for mig – og hvis dagsordensforslaget bliver vedtaget af dette folketing i dag – så frygter jeg, at mange offentligt ansatte på meget lavere niveauer i hierarkiet end departementschefer og kommunaldirektører vil udvise denne tilbageholdenhed med hensyn til at offentliggøre personlige synspunkter, og det er vi ikke interesseret i fra socialistisk folkepartis side.

Det kan godt være, at hr. Camre sådan lidt overlegent mener, at vi desværre ikke ved nok om, hvad der foregår i administrationen, og det er derfor, vi kan udtale os, som vi gør i dag om det, han kalder den dobbelte opposition. Men jeg vil godt gøre hr. Camre, der jo, så vidt jeg ved, altid har tilhørt socialdemokratiet, opmærksom på, at når man er medlem af et parti, der ikke deltager i rege-